Ч. 67. Пятниця 5 цьвітня (23 марта) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Перегляд минувшої сесиї парляментарної. — З угорского сойму.

Відложена 27 марта з причини сьвят великодних сесия парляменту розпочала ся по закритю краєвих соймів іменно дня 5 марта. Повних засїдань мала палата в тім часї загалом 16. Мимо розмірно енерґічної працї парляменту, найважнїйші правительственні предложеня, як закони войскові і урядничі, остали неполагоджені. Удало ся полагодити лише ряд дрібнїйших законів і внесень. Головну часть часу працї займали перші читаня.

Правительство внесло в часї послїдної сесиї 11 нових предложень, між ними договори пароходні з тов. „Дальматия“ і „Лльойдом“; предложенє о службових відносинах учительства державних і низших заведень наукових, міжнародний договор що до зараджуваня недостачи кораблїв, закон о знесеню числової льотериї і введеню на єї місце льотериї кляєової, продовженє брукcельскої конвенциї цукрової і закон о утвореню інжинїрских палат.

Наглячих внесень появило ся 13, звичайних 118. Предложено 332 інтерпеляций, з котрих 13 полагоджено відповідями. Запитань демонстрацийних до президента палати внесено загалом 28.

Велике розмірно число засїдань палати займали дискусиї над справозданєм комісиї дорожняної о картелях. Відтак війшло на дневний порядок нагляче внесенє п. Кернера о іменованях судиїв в Чехах, над котрим то внесенєм раджено від 29 падолиста 1911 до 28 марта с. р.

Послїдне засїданє виповнило в значній части перше читанє закона о водних дорогах.

Палата панів відбула в згаданім часї 4 засїданя. Та палата ухвалила богато нових законів, які вже в попереднїй сесиї були обговорені, а не могли бути полагоджені палатою послів.

На послїднім суботнїшнім засїданю палата панів по затвердженю протоколу о цукровій конференциї, вибрала окрему комісию з 15 членів для справи службової праґматики урядничої.

Дискусия над відручним королївским письмом веде ся в угорскім соймі вже другий день і ще не покінчила ся. Перший промовляв в тій справі президент кабінету ґр. Кін-Гедервárі.

В короткій промові зазначив він що задумана резолюция про права сойму в справі континґенту рекрута викликала поважні побоюваня у Корони яких правительство не могло розвіяти. А хоч правительство не змінило свого погляду, то все таки уважає вказаним в інтересі краю зректи ся тепер порішеня резолюциї задля удержаня гармонії між народом і Короною.

Франц Кошут заявив на те, що не згоджує ся з таким розвязанєм кріви. Коли правительство вирекло ся умови, заключеної свого часу з партиєю бесїдника, то єго партия має тепер вільну руку. В краю нїхто не хоче заподїювати Монархови клопоту і кождий бажає, щоби він ще довго кермував долею краю, але обовязком правительства є не тілько оберігати конституцийні права Корони, але також і права народу. Нарід також сповнить свій обовязок. Бесїдник вніс, щоби вибрати комісию з 21 членів, яка би виготовила адресу з зазначенєм становища сойму супротив відручного цїсарского письма та висловленєм думки, що задумане бережене права вотованя контиґенту рекрута через сойм не нарушує прав Монарха

Людвик Гольо ім. партиї Юста заявив, що внесенє Кошута не доведе до жадного результату та доведе хиба до того, що викаже слабість опозициї. Бесїдника зовсїм не вдоволює те, що принесло відручне письмо цїсарске. Рівночасно закидує він правительству, що оно в супереч основам парляментаризму втягнуло корону до партийно-полїтичної борби. Нїхто не бажає, щоби час правлїня совістного Монарха був скорочений хоч би день або годину але було то великою похибкою правительства

---

22)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Загально уживаним у Хінців напитком єсть чай, напар з засушеного листя корча, званого у нас хіньским чаївником. Напитку сего зачали Хінцї уживати загально аж в шестім столїтю після нашого численя, але єго знали вже на 3000 лїт пд. Хр., лиш тодї уживано єго яко лїку. Напиток той називають Хінцї „чаї“, що значить „молоде листє“. Чай збирають чотири рази до року, а найлїпший, т. зв. цїсарский чай єсть з дуже молоденького листя, зриваного в мартї. Голяндцї були перші, що завезли чай з Хіни до Европи і їм то мають Хінцї бути вдячні за то, що заграниця звернула також увагу на сей напиток і тепер зуживає єго в такій масї, що вивіз чаю рахує ся на сотки мілїонів корон.

Первістною вітчиною чаю був здаєсь Асам, край, що припирає до Кітаю. Найлїпший єсть чай, коли сьвіжо зладжений і тодї треба єго зараз пити. На то Хінцї дуже уважають і не дають єму довго натягати анї не роблять т. зв. есенциї. Чай без молока і цукру єсть дуже оживляючим напитком і помагає зносити велике напруженє сил без утоми. Многі подорожні, що їздили до бігуна, кажуть, що чистий чай розгріває на далекій півночи далеко більше як алькогольні напитки. Молоко і цукор шкодять хіньскому чаєви, особливо же молоко, бо не дає розпізнати правдивого смаку і запаху. В Кітаю, за кождий раз, коли мають подавати чай, запарюють єго кипятком і лишають на кілька мінут в малій філїжаночцї, вкритій покришочкою.

В цїлій хіньскій державі, як она велика, єсть повно чаївень або домів, де продають чай, подібно як у нас і в Росиї горівку, і они там заступають наші господи і шинки. В тих господах можна звичайно дістати і домашні алькогольні напитки як н. пр. вино з рижу і вино з якогось зїля ґавлеанґ, але тих напитків мало хто уживає.

Чаївні навіть в середнім і північнім Кітаю стоять отвором в цїлій своїй ширинї при улици. Мусить бути хиба вже велика студінь, коли їх позамикають деревляними стїнками. Треба бо знати, що Хінцї на зиму ходять так закутані, що можуть видержати ще значно більшу студінь, як неодин з тих далеко лекше поубираних чужинців. Перед головним будинком єсть ще крім того вільне місце або на поверсї веранда повна людий, що попивають чай. Від стола до стола бігають тут послугачі (кельнери) і розносять або чай в пачочках та горячу воду або таки готовий напиток; крім того подають ще якісь коржики та сушені овочі ріжного рода. Гостї по найбільшій части приносять чай з собою, а в чаївни кажуть подавати собі лиш горячу воду. За то платять одну сапеку — мідяну монету з дїркою на серединї до силяня на шнурок — котрих чотири іде на наш сотик і можуть цїлий день діставати горячої води.

Чаївні, що знаходять ся при улицях де єсть великий рух суть від рана аж до пізного вечера битком наповнені, бо Хінцї люблять дуже балакати одні з другими а при тім і курять з люльочок, з котрих досить лиш пакнути два, три рази і вже викурило ся і треба на ново накладати. В чаївнях можна також часто почути музику, яку Хінцї дуже люблять, але від котрої Европейця лиш уши болять. Иногдї знайде ся там якийсь чоловік, що прочитує істориї з давної бувальщини або розповідає народні казки.

Але чаївні служать не лиш до розривки і відпочинку. Тут множество людий залагоджує при чарцї чаю свої інтереси а також при помочи посередників залагоджують ся всілякі спори. Подорожні, що прийдуть звідкись, знайдуть в чаївни посудину з теплою водою — а треба знати, що Хінцї не миють ся нїколи студеною водою лиш завсїгди теплою, навіть серед лїта — і рушник, та можуть так, особливо в північній Хінї, змити з лиця і рук той порох, який там людем дуже докучає і аж тодї

що ту делікатну квестию поставило як перепону, що захитує конституцийними правами народа. Замисли правительства не уздоровлять ситуациї, зробити се зможе тільки людовий сойм, вибраний на основі загального голосованя. Правительство повинно було инакше поступити, а коли вже мало ся увзглядити почуваня Монарха, то до керми повинні були прийти инші люди.

Пос. ґр. Алядар Зічі ім. людової партиї заявив, що мотиви, подані у відручнім письмі его не пересьвідчують. Він не боїть ся небезпечност для конституцийного житя, о скілько ему не загрожують угорскі політики.

Пос. Беля Еґрі (дикий з 1848 р.) заявив, що не знає офіцияльного тексту резолюциї та домагає ся автентичних пояснень що-до подій на пятничнім послуханю.

Пос. ґр. Юлій Андраші (нез. з 1867 р.) в повні одобрював становище кабінету. Коли би правительство в послїдній ситуациї ставувши супротив данего переконаня монарха, було инакше поступило, то се було би гріхом. Народ не може однако й дрібку уступити зі своїх прав та коли би правительство змінило своє дотеперішне становище супротив XVIII. арт. бесідник був би перший, який би атакував правительство. Бесідникови годї прилучити ся до атаків на теперішний кабінет; не може також приняти внесеня Кошута.

Пос. Стефан Шабо (аґрарий з 1848 р.) висловив невдоволенє ізза реактивованя кабінету.

Пос. Зборай (партия люд.) звертає увагу, що після часописних донесень палата стоїть перед небезпекою абдикациї короля. Домагає ся, щоби премієр сказав виразно, чи се правда, що конституция була загрожена

Пос. ґр. Теодор Батяні (Юст.) називає теперішну крізу неконституцийною. Правительство повинно апелювати до народу. Партия бесідника витреває в бою. Політика резолюций збанкротувала. Гармонію між королем і народом вспіє удержати тільки народний парлямент, а розвязати крізу може тільки войскова провізория і виборча реформа.

Промовляли ще Польоній, Сімедій і Дезі, всі дуже остро виступаючи против правительства. На тім наради перервано, відкладаючи їх до слїдуючого засїданя.

Новинки.

Львів, 4 цьвітня 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Намістник переніс ад'юнктів будівництва: Ів. Вишневского зі Львова до Дрогобича, Стан. Кендзерского з Сянока до Львова і Вол. Ковака зі Львова до Станиславова; — іменував практикантів будівництва: Вінк. Бишевского і Чесл. Тулїв, та ад'юнкта машинового в варстатах зелїзниць держ. в Нов. Санчи, Каз. Лебенштайна і асист. машинового в варстатах зелїзниць державних у Львові Алекс. Юрого ад'юнктами будівництва в гал. державній службі будівництва. — Львівский висш. суд краєвий переніс старш. офіцияла канц. Айзика Б. Брайга з Печеніжина до Тернополя, а ведучого книги ґрунтові Йос. Бохиньского з Чорткова до Самбора; іменував ведучими книги ґрунтові: Ад. Кеслера для Станиславова, Ів. Шнайдра в Заліщиках для Чорткова і Берн. Папоріша для Тернополя; іменував офіциялів канцел. старшими офіциялами: Кар. Насадника в Коломиї для Станиславова і Мендля Кая в Городку яг. для Печеніжина.

— **Краєва Рада шкільна** затвердила вибір дра Дамяна Савчака і Зиґм. Косцїшевского делеґатами ради повітової до окр. Ради шкільної в Борщеві; — надала посади катихита в середних школах о. Ом. Кормошеви в філії ґімназиї в Самборі; — іменувала заступниками учителів в середних школах: Марияна Скулїча в Городку яг., Шмерля Фріцґанда в руск. ґімн. в Перемишли, дра Д. Айнгорна в Товмачи, Зен. Цїховского в Стрию, Генр. Голендра в Дрогобичи, Як. Зандля в Сокали, Ст. Шпитковского в рускій ґімназиї в Перемишли, Дмитра Ключника в Бережанах, о. дра Ів. Фіґоля в рускій ґімназиї в Коломиї.

Кр. Рада шкільна іменувала в народних школах: Альфреда Бриґу учителем і Анну Ребінївну учителькою 4-кл. шк. в Східници; управителями і управительками: Івана Сенчину в Путятинцях, Вол. Турского в Перегноеві, Вол. Миронюка в Плоках; учителями і учительками 1-кл. шкіл: Фіт. Богдановичеву в Жукові, Фр. Грибовского в Труханові, Валерию Ляндсманівну в Прусю.

— **Арештованя.** Під закидом шпіґуньства в користь Росиї арештувала львівска полиция Семена Бендасюка, бувшого бібліотекаря „Народного Дому", секретаря Товариства ім. Качковского і сотрудника „Прікарпатскої Руси". Рівночасно арештовано під тим самим закидом студента прав Василя Колдру. Обох відставлено нині перед полуднем з арештів полицийних до вязниці тутешного краєвого суду карного.

— **Самоубийство чи нещаслива пригода?** На шляху зелїзничім коло Підборець знайшов вчера стражник товаровий, Ляхоцкий, тіло якоїсь женщини переїхане поїздом. На місце виїхала судово-лїкарска комісия. Поки що не знати хто єсть та женщина і чи має ся тут діло з самоубийством чи з нещасливою пригодою.

— **Оповіщенє.** Попередний передматуральний іспит для екстерністів, припущених до іспиту зрілости в лїтнім реченци 1911/12, розпічне ся в ц. к. академічній ґімназиї у Львові в понеділок дня 15 цьвітня 1912. Екстерністи мають день перед тим зложити приписану таксу в канцеляриї Дирекциї. — Дирекция ц. к. акад. ґімназиї у Львові. — Ц. к. Директор: *І. Кокоруз.*

— **Статистика Львова.** Населенє міста Львова виносило в січни с. р. 211.245 душ; уродило ся 469, померло 453 дітий. Після обряду уродило ся 225 рим. кат., 105 гр. кат., Еванг. 4, Жидів 135; в тім неправесних рим. кат. 35, гр. кат. 32, Жидів 54. В тім самім часї умерло 353 осіб. — Заразливых недуг було в січни 99, з чого найменше, бо лише 4 припало случаї на дільницю IV. За сей місяць спроваджено води до міста з Волї Добростаньскої 5,073.420 гектолітрів; найменше в однім дни спроваджено 154.740, а найбільше 170.520 гектол. — Електричний трамвай перевіз 2,395.681 осіб (м. року в тім самім місяци лиш 1,547.477). Дохід трамваю виносив 11.599·28 кор. — Міске електр. заведенє мало інсталяций 8.267, скількість мірників для сьвітла 7.957, для моторів 307, жарівок 141.994 о 7.099·7 кільов., луківок 672 о 376·8 кільов., моторів 772 о 1.844·2 кільов.

випити чарку чаю, котрий чоловіка по довгій їздї особливо хіньским возом, дуже покріпляє.

Хінцї не пють чаю в якімсь точно означенім часї, як приміром у нас на сніданє або на підвечірок чи на вечерю і він не заступає їм їди. Они без вимки пють его всі лиш слабий і то зараз скоро лиш запарять кипячою водою. Найбільше чаю пють в північній Хінї, де він підчас звичайно там строї зими єсть справдешним добродійством. Не треба, здаєсь, і доказувати о скілько кориснїйше єсть пити чай як алькогольні напитки. Длятого, що чай єсть у Хінців загально народним напитком то й ціле їх житє має зовсім відмінний характер, они суть люди спокійні, привиклі до домашного житя, горівки не то не знають але таки гидять ся нею та й заграничного пива або вина не дуже їм забагає ся. Зато люблять дуже шампан, але що то за дорогий для когонебудь напиток, то хиба лиш богаті люди его иноді уживають.

Хінцї, як сказано, мають і свої домашні алькогольні напитки. Всі верстви суспільности їх уживають, але пяного Хінця можна лиш дуже рідко побачити. То по части має свою причину і в тім, що цілий нарід уважає то за велику неприличність виходити на улицю хоч би лиш в трохи підпитім станї. Отже хто лиш трохи собі підпив, той сидить дома або у знакомих і не показуєсь доти на улицю, доки аж не витверезив ся вповні. Др. Диджен каже, що він одної недїлї в Ґлесґові межи двома богослуженями видів на улици більше пяниць, як за 30 лїт в Пекінї. Професор Ледж в Оксфордї, котрий перебував яких сорок лїт в Кітаю, каже також, що за цілий той час не видів ані одного пяного Хінця. Нехай би він так тепер на сьвята приїхав до Львова, то аж за голову би взяв ся, кілько то пяниць волочить ся по місті і то не людий простих, але навіть таких, що мають претенсию зачисляти ся до інтеліґенциї. Під зглядом культури стоять Хінцї певно висше понад нами, хоч не знають ся на тих модних примхах і забаганках, якими у нас любують ся і чванять ся. Наконець треба ще згадати і про той загальний звичай у Хінців, що кождого, хто з яким небудь інтересом зайде до хіньского дому, витають зараз чарочкою чаю і господар дому уважав би то собі за велику обиду, як би хтось від того відказав ся.

Хіньска етикета.

Навіть найострійший критик Хінців мусить признати, що звичай оказувати чемність супротив других дійшов у них до того степеня, о якім в краях на заході не то не знають але не мають навіть поняття о тім. Після хіньских писателів число правил, що відносять ся до церемоний і поведеня, доходить аж до 3000. Розуміє ся, що в щоденнім житю Хінець не може і не мусить придержувати ся тих правил, але скоро лучає ся нагода до того, то він уважає своїм обовязком їх виконувати. Понятє Хінців о чемности єсть трохи инше як у нас, бо оно вяже ся більше з формальностию і єсть так сказати би виплином хіньскої цивілїзациї. Етикета в Хінї то нїчо иншого як лиш постанови, приписи формальности, котрі длятого мають бути так сповнювані, бо так наказує тисячлїтний звичай. Правда, що Европейцям тота хіньска етикета дивною видає ся, бо они по найбільшій части того не видять або не хотять видїти, що і т. зв. европейска етикета не далеко відбігла від хіньскої, лиш коли в Хінї она перейшла в цілий нарід, то в Европі після того, як у якого народу, задержала ся лиш в найвисших кругах або в деяких верствах суспільности якогось народу. Як тут, так і там можна знайти богато злишних річий, але звичай, навичка того не позваляють, у Хінців більше як нинї у нас.

Так н. пр. єсть у Хінців звичай, що коли хтось зробив комусь якусь ласку, то той, що відзначений ласкою, посилає за то в дарунку якісь страви, овочі, чай і т. п. річи. Обдарований однак провинив би ся дуже против етикети, коли би всі ті дарунки задержав; того ему не вільно; він має собі вибрати лиш кілька н. пр. овочів а проче назад відослати.

Коли якийсь Хінець входить до комнати, в котрій єсть більше осіб, то не вільно ему витати ся з кождим окремо, лиш мусить насамперед поклонити ся низько насамперед на право а відтак на ліво. Колиж би там був якийсь особливий его приятель, то вільно обом підійти до себе на кілька кроків і зложивши руки на груди, поклонити ся один другому. Коли хтось говорить зі своїм старшиною, з настоятелем або начальником, то не вільно ему дивити ся просто в очи; він мусить дивити ся на его ковнїр і лиш від часу до часу може глянути ему в очи. Ліва сторона то почетне місце (у нас права); гостя саджають на лївім місци а господар сідає собі коло него з правого боку. Невільно однак сїдати, доки гість не сяде, а коли би гість або господар встає або хоч би лиш рушив ся вставати, то сейчас і тамтой другий мусить то зробити. Було би також дуже нечемно, як би хтось сїв собі, підчас коли другий, що займає таке саме становище в суспільности, стояв би.

(Дальше буде).

Приладів було 446. Міске заведене ґазове витворило 846.190 м³ ґазу, якого зужито 807.938 м³, або 92 проц. Ґаз сей служив для осьвітленя публичного в скількости 138.878 м³ (17·2 %), приватного 385.682 м³ (37·7 проц.), а для цілий технічних 283.378 м³ (35·1 проц.). — В міскім бюрі посередництва праці зголошено в тім місяци вільних посад для мущин 228, для женщин 439; з того одержало посади мущин 99, а женщин 115. — Пожеж було 56, з того найбільше, бо 22 коминових і 14 комнатних. Фальшивих алярмів було 9. — Обряд змінило 34 осіб; на римо-кат. перейшло 25 (13 мущин і 12 женщин), еванг. 4, безконфесийність 5 осіб. Обряд римо-кат. покинуло 2 мущин, а гр.-кат. 22 осіб (12 мущин і 10 женщин); еванг. 2, а Жидів 8 осіб.

— **Катастрофа снігова** небувалих розмірів навістила вчера не лиш сам Львів, але — о скілько се вже знає ся — і цілий край. Як то ми вже вчера коротко зазначили, зачав сніг падати ще в ночи і падав без перерви аж до вечера. В місті улиці так позасипало, що не то перейти, але й переїхати було годі. На улицях було пусто, бо ходили лиш ті, що мусїли. На ринку і торговицях було пусто, бо з села нїхто не приїхав і місто було майже відтяте від сусїдних сіл. Анї молока, анї масла і яєць не можна було дістати. Навіть великі молочарнї не могли набілу доставити. Рух в склепах устав був майже зовсім, лиш в морїнних склепах ще трохи і то дуже слабо проявляв ся. Всї улиці, всї доми покрила груба верства снїгу, а дерева так обліпило, що галузе під тягаром того снїгу угинало ся і ломило ся. В наслїдок того в городах публичних і садах поломило ся богато дерев. В містї розійшла ся була чутка, що зломане дерево спадаючи, убило дві женщини. Чутка показала ся о стілько неправдива, що спадаюче дерево засягнуло галузем дві панночки і перевернуло їх, але они зараз встали і пішли. Комунїкация в містї була майже зовсім перервана. Трамваї курсували лиш з великим трудом і по довгих перервах, а вози з набором не можна таки було витягнути зі снїгу і їх по випряженю коний полишувано на улици. Дроти телефонічні і телеґрафічні так були обліпили снїгом, що остаточно під его тягаром поурвали ся і звисали на землю. Також і вежа ратушева була відтята від стражницї пожарної і на случай вибуху огню не можна було навіть повідомити пожарників.

Вчерашна заметіль відбила ся також і на руху зелїзничім. Поїзд, що вчера вийшов з Рави рускої о 4 год. 45 мін., прибув до Львова о 11 год. 30 мін. перед полуднем. В Клепарові на стациї стояв поїзд майже 4 години. Дирекция зелїзниць державних розіслала нині слїдуючий комунїкат:

„В наслїдок вчерашного оркану снїгового і цілковитого засипаня снїгом львівскої стацийної площі, здержано вчера рух товаровий на всіх лініях з виїмкою поїздів поспішно-товарових як припускає ся на 48 годин. Поїзди особові на головних шляхах курсують лиш з великим опізненем, а на лініях Львів-Стрий і на зелїзницях льокальних Львів-Белзець, Львів-Яворів, Львів-Стоянів і Львів-Підгайцї здержано вчера вечером рух, як можна припускати, на 24 до 36 годин. Всї лінїї телеґрафічні і телефонічні попереривані, що утрудняє в найбільшім степени веденє руху. При згортаню снїгу працює на львівскій стациї крім 400 робітників зелїзничих ще й асистенция войскова в силі 100 мужа.

Дирекция почт і телеґрафів оголошує: Около направи сїтий телеґрафічної і телефонічної працює персонал Дирекциї почт і телеґрафів при помочи зареквірованого войска. Доси не можна було направити нїякого проводу анї завести провізоричне сполученє. Єсть лиш телеґрафічне полученє (на проводах телефонічних) межи Львовом а Станиславовом і Черновцями. Тою дорогою на Чернівцї і Кольошвар (Кляузенбурґ) в Семигородї можна висилати телеґрафічні пильні кореспонденциї до Відня і взагалї на захід. Поза тим телеґрами приняті на одвічальність надавців пересилає ся почтою. Сїть телефонічна в Закопанім внаслїдок снїговицї і вихру ушкоджена.

Господарство, промисл і торговля.

— **Комунїкат Краєвого Союза госп.-торгов. Спілок Синдикату тов. „Сільский Господар“.** Пригадуємь ПП. Хліборобам, що упли善 час в якім можна узискати 50 процентову тарифову знижку від спроваджуваних штучних навозів. Сю знижку можна узискати в дорозї реклямациї лиш від тих ваґонових і півваґонових посилок, котрі виїдуть з фабрик перед 15 мая. Понадто зискуєсь на томасинї побіч звичайного опусту від 20 до 25 кор. ще надзвичайний в цьвітни 12 кор. а в маю 18 кор. Просимо користати з тих надзвичайних пільґ, поки ще пора.

— **V. Звичайні Загальні Збори Тов. торг.-промисл. „Сокільский Базар“** стовар. зар. з обм. порукою у Львові відбудуть ся дня 18 н. ст. цьвітня 1912 о годині 5 по полудни в сали ч. 22 III. пов. Тов. взаімн. обезп. „Днїстер“ у Львові ул. Руска ч. 20 з слїдуючим порядком дневним:

1) Відчитане протоколу з попередних Загальних Зборів.
2) Звіт Дирекциї і Надзираючої Ради за рік 1911.
3) Звіт контрольного комітету.
4) Принятє білянсу за рік 1910/11 і удїленє Дирекциї і Надзираючій Радї абсолюториї.
5) Вибір 2 членів Надзираючої Ради на місце вильосованих, на протяг 5 літ і 3 заступників членів Надзираючої Ради на протяг 1 року.
6) Справа зміни фірми і статута а іменно заголовка і §. 1.
7) Внесеня і запити.

В разї коли би вимаганий комплет не зібрав ся, відбудуть ся другі Загальні Збори того самого дня, в тім самім льокали о 6 год. по полудни, котрі рішати будуть правосильно, без огляду на число присутних членів.

За Надзираючу Раду: *Др. В. Охримович*, предсїдатель Ради. *Антін Окпиш*, секретар Ради.

Телеґрами.

Задар 4 цьвітня. Мінїстер скарбу Залєский прибув тут зі второк по полудни а вчера приймив урядників скарбових. Оглянувши займавости міста, вибрав ся мінїстер в дальшу подорож по Дальмациї.

Ґрац 4 цьвітня. Бурмістр предложив намістникови розвязанє тутешної ради громадскої.

Загреб 4 цьвітня. Урядовий Дневник оголошує найвисше письмо відручне, іменуюче Цувая (Cuvaj) королївским комісарем і три розпорядженя тогож королївского комісаря з дня 3 с. м.

Перше розпорядженє відносить ся до кількох заряджень прасових в справі превенцийної цензури, в справі зложеня належитости кавцийної за провину против того розпорядженя та в справі нового зголошеня одвічальних редакторів.

Друге розпорядженє містить в собі тимчасово обовязуючу власть закона з 1875 р. о праві зборів на основі приписів того закона.

Трете розпорядженє віддає полїцию в руки краєвих властий та заряджує утворенє в краю королївских комісариятів полїцийних.

Мемфіс (Тенесі, Америка) 4 цьвітня. Повінь яку спричинила ріка Міссіссіпі, єсть найбільшою зі всіх, о яких тут памятають. Гати загрожені в окрузї 200 миль. В Гікмен (Кентеке) широкі простори стоять під водою; тисячі людий суть без даху. 2000 людий голодує. Від Ілїнайс до Гелени в Арканзасї жителї низин покинули свої хати і старають ся перенести своє майно на горби. Шкода дуже велика. Доси донесено о двох случаях смерти.

Курс львівский.

Дня 2-го цьвітня 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	700·—	703·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	438·—	446·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	544·—	549·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	468·—	482·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·80	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	98·30	99·—
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	98·50	99·20
4% листи застав. Банку краєв. .	92·60	93·30
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·80	92·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	98·10	98·80
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·—	90·70
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	91·—	91·70
„ м. Львова 4% по 200 К .	91·30	92·—
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	63·—	66·—
Угорскі черв. хреста	40·50	46·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	—·—	—·—
Базиліка 10 К	32·75	36·75
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Долляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Дезиньского під зарядом І. Недопада.